

Jiří Vyvadil: Amerika systematicky od 90. let rozvrátila svět a nikdy nepřinesla mír

- CZ24 News | 14. února 2023

SVĚT: Od soumraku studené války na začátku 90. let se Spojené státy vojensky vměšovaly - nebo dokonce vedly přímé války - v mnoha regionech z mnoha důvodů. Seznam je dlouhý: Kuvajt, Somálsko, Bosna, Kosovo, Afghánistán, Irák, Libye, Sýrie a nejnověji Ukrajina.

Navíc tento seznam nezahrnuje probíhající „války dronů“ ve Washingtonu v Pákistánu a dalších zemích.

I kdyby američtí vůdci upřímně věřili, že tyto vojenské intervence byly jak strategicky žádoucí, tak morálně oprávněné, záznamy dokazují opak. Kroky Washingtonu znovu a znovu destabilizovaly země a regiony, posílily nechutné, extrémně nebezpečné politické prvky a vyvolaly masivní uprchlické krize. Většina těchto křížových výprav zhoršila již tak špatné situace. Američtí lídři se musí naučit, že často je moudré přijmout nedokonalou, dokonce nepříjemnou situaci, aby nedošlo ke katastrofě.

Většina členů zahraničněpolitického establishmentu bohužel nevykazuje žádné známky toho, že by si osvojili patřičná ponaučení z předchozích chyb. Uznat, že arogantní naléhání Washingtonu na rozšíření NATO k ruským hranicím pošlapalo základní ruské bezpečnostní zájmy a pomohlo spustit tragickou válku na Ukrajině, by bylo dobrým prvním krokem. Logickým pokračováním by bylo usnadnit jednání o mírové dohodě, která by Ukrajině zaručila přísnou neutralitu.

I kdyby američtí vůdci upřímně věřili, že tyto vojenské intervence byly jak strategicky žádoucí, tak morálně oprávněné, záznamy dokazují opak.

Takové urovnání by ponechalo Rusku kontrolu nad Krymem i Donbasem a potvrdilo by, že Ukrajina bude ve sféře vlivu Moskvy. Místo toho, aby Washington přijal tak nepříjemný, ale přesto únosný výsledek, používá Ukrajinu jako pěšáka v zástupné válce NATO proti Rusku - strategii, která vytváří noční můru vyhlídky na krvavý, mnohaletý konflikt. Horší je, že zástupná válka by mohla eskalovat v přímou válku mezi NATO a Ruskem s možnými jadernými důsledky.

Taková neuvážená politika je typickým znakem chování USA v posledních třech desetiletích. Namísto toho, aby umožnily, aby rozpad Jugoslávie v 90. letech pokračoval přirozeným způsobem, navzdory doprovodnému násilí, Spojené státy vedly vojenské intervence NATO, aby udržely inherentně nestabilní novou zemi Bosnu nedotčenou a (naopak) oddělily srbskou provincii Kosovo od Bělehradu. řízení. Obě oblasti zůstávají o čtvrt století později etnickými a politickými sudy s prachem.

Washingtonova krátkozrakost byla ještě více důkazem s ohledem na jeho politiku vůči Iráku. Irácký diktátor Saddám Husajn, kdysi vážený americký klient, se dopustil neodpustitelného hříchu, když se bez povolení USA zmocnil sousedního Kuvajtu. Spojené státy ho potrestaly vyloučením jeho sil z Kuvajtu a způsobily velké škody na vlastní infrastruktuře Iráku. Ale američtí vůdci se nezastavili, ani když tyto akce vyvolaly vlnu destabilizace v celém muslimském světě. Místo toho, za prezidenta George W. Bushe, Spojené státy zahájily novou válku a svrhly Saddáma od moci.

Saddám byl jistě odporný, brutální vládce. Byl však také pragmatickým, efektivním sekulárním vládcem, který držel síly náboženského extremismu na uzdě. Post-saddámský Irák byl nepořádek, přerušovaný sunnitsko-šíitskou občanskou válkou v letech 2005–2007 a následným vzestupem ISIS během vlády Baracka Obamy. V jednu chvíli ISIS kontroloval téměř třetinu iráckého území, včetně

druhého největšího města v zemi, Mosulu. I dnes si Potěmkinova demokratická vláda v Bagdádu zachovává nejistou moc, zatímco Kurdové v severním Iráku uplatňují de facto nezávislost ve stejnou dobu, kdy musí odrazet opakované turecké vojenské invaze. Washington svou iráckou politikou podkopal stabilitu vynucenou sekulárním tyranem a místo toho vytvořil nebezpečné, mnohem nestálější prostředí.

Obamovu zahraničněpolitickému týmu se v Libyi podařilo dosáhnout ještě horšího výsledku. V roce 2011 Spojené státy a několik klíčových spojenců NATO (především Británie a Francie) pomohly povstaleckým silám svrhnout libyjského diktátora Muammara Kaddáfího. Ministryně zahraničí Hillary Clintonová oslavila Kaddáfího pád (a sadistickou popravu) prostořekým vtípem „přišli jsme, viděli jsme, zemřel“.

Bylo nesmírně těžké cítit nějaký smutek nad Kaddáfího skolem; byl typickým zkorumpovaným a brutálním diktátorem třetího světa, zdánlivě přímo z hollywoodského obsazení. Ale stejně jako v případě Saddáma byl Kaddáfí sekulárním tyranem, kterému se (sotva) podařilo udržet pohromadě křehkou umělou zemi. Tím, že ho pomohl odstranit, Spojené státy Tates uvrhl Libyi do více než desetiletí strašlivého chaosu. Výsledkem vměšování NATO byly masivní toky uprchlíků, a to jak uvnitř země, tak v důsledku zoufalých pokusů uskutečnit nebezpečný přechod Středoziemního moře do Evropy. Dokonce se objevily zprávy o otevřených trzích s otroky, kde se prodávají černé africké migranty. V současné době pokračuje doutnající boj o moc mezi oficiální vládou v Tripolisu a silami rebelského polního maršála Khalify Haftara. Žádný racionálně uvažující člověk nemůže tvrdit, že vojenská intervence pod vedením USA udělala z Libye lepší místo.

Výsledek americké politiky v Sýrii je přinejmenším stejně špatný. Obamova administrativa zahájila snahu pomoci sunnitským mocnostem (především Saúdské Arábii, Kataru a Turecku) sesadit syrského vůdce Bašara Al-Asada. Jak byl Asad špatný, jeho domácí protivníci byli horší. Washington nakonec podpořil některé z nejodpornějších muslimských extremistických sil na Blízkém východě, zatímco je falešně vykresloval jako prodemokratické „bojovníky za svobodu“. Stejně jako v případě Iráku a Libye způsobilo vměšování USA obrovskou humanitární tragédii. V bojích zahynulo více než 300 000 Syřanů a asi 6,8 milionu jsou uprchlíci – což vytváří obrovský proud uprchlíků, který v Evropě vytvořil vážné sociální a politické napětí. Tím, že Washington odmítl přijmout pokračující vládu proiránského sekulárního diktátora, udělal ze Sýrie další chaotickou arénu a hřiště pro radikální islamistické prvky.

Tyto epizody by měly vyvolat mnohem větší opatrnost ze strany tvůrců politiky USA, zejména s ohledem na konflikt na Ukrajině. Spojené státy a jejich spojenci v NATO už způsobili zbytečnou tragédii kvůli své neobratné, tónově hluché politice vůči Rusku a strategickým zájmům Moskvy na Ukrajině. Američtí lídři se opět odmítli smířit s nepříznivou situací a vytvořili tak situaci horší. Pokud nyní neustoupí, konečný výsledek by mohl způsobit, že ošklivé výsledky na Balkáně, v Iráku, Libyi a Sýrii budou vypadat jako drobné chyby.

Tak bojovníci proti dezinformacím, novodobí inkvizitoři čekám

A vám ostatním přeji krásné pondělí...

[ZDROJ](#)